

KUNRATICKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk obce Kunratice u Cvikova, vycházející jedenkrát za dva měsíce. Evidováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. 12356789/2015. Obec Kunratice u Cvikova, IČ 00524301, se sídlem obecního úřadu Kunratice 145, 471 55 Kunratice u Cvikova, e-mail: kunraticky.zpravodaj@seznam.cz. **Vyšlo dne 15. prosince 2024, č. 6 / 2024.** Krajské přílohy lze stáhnout pomocí uvedeného hypertextového odkazu ve vydání. Redakční rada: Ing. Bc. Josef Černý, MBA, korektury textů PhDr. Ivana Kultová, ke stažení zde: <https://www.kunraticeucvikova.eu/volny-cas/kunraticky-zpravodaj/>

Slovo starosty...

Vážení spoluobčané, milí přátelé,

poslední měsíc letošního roku se pomalu přesunul do druhé poloviny a přípravy na vánoční svátky vrcholí.

Dovolte, abych vám na několika následujících řádcích shrnul, co se nám v uplynulém roce podařilo zrealizovat, a abych odhalil plány pro příští rok.

V průběhu roku jsem vás informoval o realizaci několika významných stavebních akcí, které se podařilo zdárně dokončit.

Jednalo se o rekonstrukci vnitřních prostor Základní a Mateřské školy, a o opravu dvou úseků místních komunikací, kde jsme opravu rozšířili a opravili v celé délce od fotbalového hřiště po křižovatku u č.p. 158.

Zdárně se podařilo dokončit rekonstrukci kotelny v multifunkčním domě s byty a prodejnou. Přes drobné komplikace a s tím spojené prodloužení realizace nikdo z nájemníků "neumrzl" a já jim tímto ještě jednou děkuji za obrovskou dávku trpělivosti a pochopení.

Poslední akcí, která by do Vánoc měla být dokončena, je oprava zřícené zdi náhonu u č.p. 238. Počasí nám přeje a snad vydrží až do dokončení projektu.

Významným rozhodnutím letošního roku bylo schválení odkoupení ocelové haly a přilehlých pozemků od pana Petra Krále. Záměrem využití této haly je přestavba části objektu na novou hasičskou zbrojnici a část by byla využita jako zázemí a skladové prostory pro technické služby. Dokončení prodeje a převodu nemovitosti předpokládáme v polovině příštího roku.

Na prosincovém zasedání schválilo zastupitelstvo obce rozpočet na rok 2025. Jako každý rok je vyrovnaný, tentokrát s příjmy i výdaji ve výši 17.832.800 Kč.

Hlavními úkoly, či významnými akcemi, jsou pro příští rok další etapa rekonstrukce ZŠ a MŠ, tentokrát části půdních prostor a vybudování "lehárny" pro děti z mateřské školy.

Oprava levobřežní zdi náhonu ve středu obce.

Výstavba nového veřejného osvětlení na příjezdu do obce od Cvikova.

Vybudování soustavy tůň pro retenci vody v krajině, jako součást protipovodňových opatření.

Příprava dalších dvou úseků místních komunikací k opravě, resp. podání žádosti o dotaci. Jedná se o 800 m dlouhý úsek od hřbitova až k odbočce k lokalitě nových domků u sběrného dvora a části „spojovačky“ od sjezdu od Cvikova k podjezdu pod přemostěním.

Dokončení přípravy projektové dokumentace opravy historického mostu v centru obce. Dokončení pasportu dopravního značení a zahájení výměny a doplnění dopravního značení. Příprava projektové dokumentace rekonstrukce zastávky „stará dráha“.

Dále plánujeme přípravu rekonstrukce místního rozhlasu a výměnu svítidel veřejného osvětlení. Budeme žádat o dotaci na vybudování parkoviště v centru obce. V dubnu 2025 plánujeme zavést systém sběru tříděných odpadů, tzv. Door-to-door systém, o kterém se více dočtete v samostatném článku.

V roce 2025 budeme finančně podporovat činnost místních spolků, jako v předchozích letech. A to zdaleka není vše, více informací vám budu podávat v průběhu roku.

Na závěr mi dovoluji poděkovat všem spolupracovníkům, kteří se na chodu obce podílí, organizují kulturní a společenské akce a svou prací a pílí dělají z Kunratic u Cvikova lepší místo k životu.

Klidné, pohodové a radostné vánoční svátky a do roku 2025 především pevné zdraví a mnoho sil ke zvládnutí každodenních výzev.

Váš starosta Bc. Michal Iwanejko

NADCHÁZEJÍCÍ AKCE:

- **21.12.24 KŘIŠŤÁLOVÝ CHRÁM - ADVENTNÍ KONCERT KAPELY FUNNY GRASS**
- **31.12.24 SILVESTR 2024**
- **24.01.25 MYSLIVECKÝ PLES**
- **do 31.01.25 VÝSTAVA KŘIŠŤÁLOVÝ LES V KŘIŠŤÁLOVÉM CHRÁMU**
- **08.02.25 KARNEVAL PRO DĚTI**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VÁNOČNÍ STROM

Letošní vánoční strom byl tak trochu „překladatelský“ oříšek. Pochází z Kunratic u Cvikova a daroval nám ho pan Karel Bechyně. Rostl na kraji zahrady, kousek od silnice a jeho přemístění nevypadalo nijak složité.

První pokus o jeho přeložení na nákladní automobil se uskutečnil v neděli 17. listopadu. Tedy spíše neuskutečnil. Na místě jsme vyhodnotili odříznutí a naložení stromu jako příliš rizikové, čímž vyvstala potřeba většího automobilu s výkonnějším zvedacím zařízením. Vánoční strom svůj boj za svobodu vyhrál. Ale pouze do úterý, 19. listopadu.

Za účasti dobrovolných hasičů obce a pana Romana Čecha a jeho kolegů a techniky z PERFECT LEŠENÍ se podařilo vánoční strom odříznout a dopravit a postavit na příslušné místo v centru obce, kde ho

novým osvětlením ozdobil pan Jiří Štross, kunratický elektrikář.

Všem zúčastněným patří veliké poděkování, zejména panu Karlu Bechyněmu za darování vánočního stromu, Tomáši Mlázovskému a Tomáši Zetovi za snahu a objektivní zhodnocení rizik, Romanu Čechovi a jeho kolegům za přepravu stromu a jeho postavení, Jiřímu Štrossovi za krásné vyzdobení novým osvětlením a našim dobrovolným hasičům, kteří zajistili vše související.

Michal Iwanejko, starosta, Foto: Josef Černý, M. Iwanejko

VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM OSLAVILA NEJSTARŠÍ ŽENA KUNRATIC U CVIKOVA

Začátkem prosince oslavila své 91. narozeniny nejstarší žena obce Kunratic u Cvikova, paní Marie Šindelářová.

Společně se svým manželem, který je zároveň nejstarším mužem v obci, tak zároveň tvoří i nejstarší pár a společně se mohou pochlubit úctyhodným věkem 185 let.

Oběma přejeme za celou obec především zdraví, lásku, štěstí a rodinnou pohodu.

Michal Iwanejko, starosta, Foto: Martina Černá

HALLOWEEN 2024: TRADICE, ZÁBAVA A KREATIVITA

Dne 19. října 2024 se naše obec opět ponořila do tajemné atmosféry Halloweenu. Tato tradiční akce přilákala nejen děti, ale i jejich rodiče, kteří si společně užili odpoledne plné kreativity a zábavy.

Vše začalo u dílen, kde si malé i velké umělecké duše mohly vyzkoušet vydlabání dýní. Děti s nadšením a fantazií přetvářely obyčejné dýně v nádherné výtvary, které se staly ozdobou našeho

setkání. Od strašidelných obličejů po vtipné motivy – každý kousek byl originál a příběh sám o sobě.

Po dokončení svého díla jsme se všichni sešli na společné fotografování, kde jsme zachytili nejen výtvary, ale i úsměvy a radost v očích dětí.

Atmosféra byla plná smíchu a radosti, a tak se i tentokrát potvrdilo,

že Halloween je nejen o strašidelných kostýmech, ale především o sdílení času s rodinou a přáteli.

Chtěla bych touto cestou poděkovat týmu Evy Růžickové, Jitky Mlázovské a všem dobrovolníkům za skvělou přípravu a průběh akce. Zaměstnancům obecního úřadu děkuji za dopravu dýní do sálu kulturního domu.

Věřím, že si všichni přítomní odnesli domů nejen krásné dýně, ale také spoustu radosti a vzpomínek na další skvěle strávené odpoledne. Těšíme se na příští rok, kdy se opět setkáme při této oblíbené tradici!

Martina Černá, místostarostka, Foto: Josef Černý

RETRO ZÁBAVA 2024: NÁVRAT DO 90. LET

V pátek 22. listopadu 2024 se kulturní dům proměnil v místo plné nostalgie a skvělé zábavy. Konala se totiž retro zábava, která připomněla hudbu a atmosféru 90. let. Sál byl příjemně naplněný, a jak bylo patrné, návštěvníci si tuto událost opravdu užívali.

Večer byl ve znamení oblíbených hitů, které nás provázely v devadesátých letech. DJ připravil pestrý mix písní, na které si každý mohl zatancovat, ale i vzpomínat na staré časy. K tomu byla možnost si vybrat oblíbené písničky na přání, což přidalo

večeru ještě více osobního kouzla.

Díky příjemné atmosféře i skvělé hudbě si každý účastník užil večer naplno.

Retro zábava se tak stala příjemným setkáním pro všechny generace.

Josef Černý

ZAHÁJENÍ ADVENTU A VÁNOČNÍ DÍLNIČKA

Dne 30. listopadu 2024 jsme v naší obci slavnostně zahájili Advent v kostele, kde se uskutečnilo krásné vystoupení dětí místní mateřské a základní školy. Bylo opravdu radostné sledovat, jak se děti s nadšením a odhodláním připravily na své vystoupení. Velké poděkování patří nejen dětem, ale i jejich pedagogům za skvělou přípravu, díky které se toto odpoledne stalo nezapomenutelným zážitkem.

které nám věnovala farma vánočních stromů Mach, Janata a Janatová z Libštátu.

Během návštěvy kostela jste nemohli přehlédnout výstavu „Křišťálový les“, která je nyní v plném proudu a potrvá až do 31. ledna 2025.

Expozice byla slavnostně zahájena 23. listopadu 2024 a my jsme měli to štěstí přivítat v naší obci několik významných hostů. Mimo jiné jsme přivítali majitele firmy Decor by Glassor z Liberce, kteří se specializují na ručně vyráběné skleněné ozdoby s několikaletou tradicí. Tyto nádherné skleněné ozdoby byly zavěšeny na stromech,

Mezi dalšími významnými hosty byli ředitelka Nadačního fondu Kapka naděje Dita Loudilová, režisérka Alice Nellis, scénograf Ricardo Hoineff a pamětnice a přítelkyně rodiny Josefa Lady, paní Zdena Burianová. Tato setkání přispěla k neopakovatelné atmosféře, která výstavu obohatila o zajímavé osobnosti.

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu na návsi proběhlo za účasti pana faráře J. M. can. Rudolfa Repky, kterému bych chtěla srdečně poděkovat za požehnání vánočnímu stromu.

Jak již zmínil pan starosta, příprava vánočního stromu letos nebyla bez obtíží. Nicméně díky dobrovolníkům z řad hasičů a firmám Tomáše Mláčovského a pana Romana Čecha se strom podařilo bezpečně uříznout a usadit v centru obce. Firma pana Jiřího Štrosse se opět postarala o zavěšení ozdob a vánočního osvětlení. Na stromě tak nyní visí 80 stříbrných koulí, které přispívají k nádherné vánoční atmosféře.

Všem, kteří se na této práci podíleli, patří velké poděkování za jejich nasazení a skvělou spolupráci. Děkuji také našim zastupitelům za schválení nákupu nového osvětlení a věřím, že se veřejnosti tato nová výzdoba líbí.

Po rozsvícení vánočního stromu byla pro děti a rodiče připravena vánoční dílnička v sále, kde si všichni, kdo měli zájem, mohli vyrobit adventní věnce nebo jiné vánoční dekorace. Bylo krásné vidět, jak si návštěvníci užívali tuto

kreativní chvílku. Tato aktivita přispěla k přípravě na první adventní neděli a k zapálení první svíce.

Jsem velmi ráda, že již podruhé, co jsem mohla tuto dílničku připravit, se setkala s velkým zájmem a všichni odcházeli s krásnými výrobky.

Velké poděkování patří paní Pavlíně Kulíkové a paní Jindřišce Sodomkové za jejich pomoc při průběhu dílničky.

Přeji nám všem klidné a radostné vánoční svátky a do nového roku 2025 hodně štěstí, zdraví a úspěchů.

Martina Černá, místostarostka, Foto: Josef Černý

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V sobotu 7. prosince 2024 se sál kulturního domu opět otevřel pro rodiče a děti, kteří přišli na tradiční mikulášskou nadílku. Akce byla plná radosti a vánoční atmosféry, která navodila poklidnou a slavnostní náladu.

Pro všechny malé účastníky byl připraven pestrý doprovodný program. Děti měly možnost vyzdobit vánoční strom, zahrát si hry jako házení balónku do pusy čerta, skládat puzzle, malovat obrázky, a dokonce vyrábět vánoční ozdoby. Kreativní činností si užily nejen děti, ale také jejich rodiče, kteří se k nim připojili.

Závěr akce patřil těm nejvíce očekávaným momentům – příchodu Mikuláše, andělů a čertů. Všichni přítomní se těšili na mikulášské balíčky, které děti dostávaly jako odměnu.

možné sledovat, jak se děti snažily Mikulášovi přednést básničku nebo zazpívat písničku, aby si zasloužily svou odměnu. Tento moment plný nadšení a dětské radosti byl krásným vyvrcholením celého dne.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem dobrovolníkům, zejména některým členům dobrovolných hasičů a místní mládeži, kteří se podíleli na přípravě a průběhu této akce. Jejich pomoc byla nezbytná pro hladký průběh celého odpoledne a přispěla k nezapomenutelným zážitkům pro všechny přítomné.

Těšíme se na další ročník mikulášské nadílky.

Martina Černá, místostarostka, Foto: Josef Černý

SILVESTR 2024

Dovolte mi Vás srdečně pozvat na oslavu Silvestra, která se uskuteční 31. prosince 2024 od 20:00 hodin v sále kulturního domu. Večerem nás bude provázet DJ Jan, který se postará o skvělou hudební atmosféru. Pro všechny přítomné bude připravený novoroční přípitek.

Přijďte si užít poslední večer v roce a přivítat Nový rok v dobré náladě! Rezervace vstupenek na tel.: 604 792 178.

Těšíme se na Vás!

Martina Černá, místostarostka

KUFROVÁNÍ V NOVÉM BORU

Dne 8. října 2024 se v malebném městě Nový Bor uskutečnila akce s názvem „Kufrování“, která přilákala milovníky orientačního běhu.

V rámci soutěže se na předních místech umístili talentovaní běžci. (Na skvělém 2. místě se umístil Adam Š., na 4. místě skončili sourozenci

Bočákovi, 5. místo obsadil Roman L. a na 7. místě se umístil Vojta L. Kufrování v Novém Boru se ukázalo jako skvělá příležitost pro setkání lidí se společným zájmem o sport a přírodu.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

PRVNÍ SNÍH

Předposlední listopadový týden nás potěšil první sníh! Když děti uviděly, jak se krajina pokryla bílou peřinou, jejich radost byla obrovská.

Hned po škole vyběhly ven, aby si užily sněhové radovánky. Stavěly sněhuláky, házely po sobě sněhovými koulemi a radovaly se z každé sněhové vločky, která padla na jejich tváře. Smích a nadšení naplnily vzduch, a tak si všichni užili kouzlo zimy naplno.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

NÁVŠTĚVA CVIKOVÁČKU – MIKULÁŠSKÝ DEN

První prosincový týden se žáci 1. a 2. třídy spolu s předškoláky z místní školky vypravili na návštěvu do kreativní dílničky ve Cvikováčce.

Tento zážitkový den byl zaměřen na výrobu originálních Mikulášů, kteří se stali nejen krásnou dekorací, ale i skvělým způsobem, jak si děti užily tvořivou atmosféru.

Stoly byly plné materiálů, z nichž si každý mohl vybrat to, co se mu líbilo. Děti měly k dispozici různé barvy papíru, nůžky, lepidlo a další kreativní pomůcky. Všichni se s nadšením pustili do tvorby svých Mikulášů, které si odnesli domů jako krásnou vzpomínku na tento den.

Pod vedením zkušených lektorek se děti naučily, jak z jednoduchých materiálů vykouzlit postavičku Mikuláše podle vlastní fantazie, která bude připomínat nejen vánoční svátky, ale i tradiční mikulášskou nadílku. Předškoláci i školáci si užili spoustu legrace.

Kreativní dílnička nejen podpořila dětskou fantazii a tvořivost, ale také umožnila dětem prohloubit své dovednosti v práci rukama a rozvinout týmovou spolupráci. Byla to skvělá příležitost pro všechny zúčastněné, jak si vyzkoušet něco nového a prožít společně radostný „mikulášský den“.

Josef Černý

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

ZPÍVÁNÍ V KOSTELE

Poslední listopadový den se v naší obci nesl ve znamení zahájení adventu. Odpolední program začal v našem krásném kostele. Nádherná výzdoba a výstava Křišťálový les dokonale navodily sváteční atmosféru. Viděli jste už někdy pohromadě tolik vánočních stromků?

Program začal vystoupením našich nejmladších dětí z mateřské školky. Následovala vystoupení dětí ze základní školy. Básničky střídaly písničky, nejmladší žáci skvěle doplňovali žáky starší, a naopak. Věřím, že během závěrečné písně ukápla nejedna slza mezi diváky – mezi rodiči, přáteli.

Děkujeme dětem za jejich krásné vystoupení, a děkujeme všem, kteří si udělali čas, a přišli zahájit advent s námi.

Vrcholem odpoledne bylo rozsvícení stromu, při kterém děti také s radostí pomohly.

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

CO SE DĚJE VE SKLÁRNĚ A KŘIŠŤÁLOVÉM CHRÁMU?

KŘIŠŤÁLOVÁ „BOTANICKÁ“ ZAHRADA

Srdečně vás zveme na výjimečnou výstavu „Křišťálová zahrada Jiřího Pačinka“. Přijďte se ponořit do světa jedinečného českého sklářského umění a obdivujte přes 20 monumentálních plastik vytvořených v naší sklárně rukami Jiřího Pačinka a jeho teamu.

Výstava probíhá v kouzelných prostorách Botanické zahrady v Praze, kde jsou skleněné plastiky v harmonii s přírodou a stanou se dokonalým uměleckým zážitkem.

Na co se můžete těšit?

Ohromné plastiky různých barev a tvarů, které vynikají v denním i večerním světle. Naše skleněné plastiky v Botanické zahradě doslova ožívají ve tmě. Díky pečlivě navrženému podsvícení vyniknou jejich jedinečné detaily a působivá hra barev. Některé z nich navíc reagují na hudbu, čímž vytvářejí synchronizovanou světelnou a zvukovou show. Jiné jsou interaktivní, a tak návštěvníci mohou sami ovlivnit jejich vzhled a pohyb světla. Tato kombinace umění, technologie a přírody proměňuje noční zahradu v magické místo plné zážitků. Interaktivní díla, jejichž barvy se proměňují v rytmu hudby.

Největší a nejambicióznější výstava v historii Pačinek Glass, která propojuje sklo, světlo a zvuk.

Datum konání - 29.11.2024 - 2.2.2025 v Botanické zahradě v Praze. Přijďte obdivovat umění, které spojuje tradici, inovaci a přírodu. Těšíme se na vás!

Informace ze 7. prosince 2024. Moc nás s Jiřím Pačinkem těší všechny hezké zprávy, které nám o výstavě píšete!

Co se vám líbí nejvíc? Jak se skleněné objekty mění ve sluníčku nebo po dešti a když se pak večer rozsvítí. A i tím se přesně přibližují přírodě. Spoustu chvály nám přišlo na adresu skláře Jiřího Pačinka. Jeho tvorba je skutečně impozantní.

Pro vás, kteří byste Jiřího Pačinka chtěli poznat osobně, máme skvělou zprávu. Pro velký zájem jsme přidali další termíny komentovaných prohlídek pod jeho vedením.

27. 12. 2024 (pátek) od 16.00 do 17.00, od 17.00 do 18.00 a od 18.00 do 19.00

Místo si rezervujete zasláním potvrzení o nákupu e-vstupenky do zahrady na 27. 12. na e-mail jaroslav.burianek@botanicka.cz. Vstupné: dospělí: 180 Kč, děti (3–15 let): 120 Kč, rodina: 540 Kč

Při nákupu vstupenek online sleva 15 %. Vstupenky a další informace 📩 https://bit.ly/kristalova_zahrada

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

PRAGL

Skleněnými květinami Jiřího Pačinka začíná rozkvétat nejen [Botanická zahrada Praha](#), ale také galerie skla [PRAGL](#) v samotném středu Prahy.

Děkujeme za partnerství ve výstavním projektu Křišťálová zahrada. A pozor, v následujících dnech rozkvetou sklem další dvě místa v hlavním městě. Sledujte to spolu s námi!

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

SKLENĚNÝ SVĚT

Jiřího Pačinka rozkvetl hned na čtyřech místech v Praze!

Přijměte naše pozvání a navštivte výstavu Křišťálová zahrada v Botanické zahradě v Praze / expozici ve sklářském zážitkovém centru PRAGL / instalaci na nádvoří Clam-

Gallasova paláce a instalaci v nákupním středisku Westfield Chodov.

Hezký začátek Adventu všem.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

BENEFIČNÍ AUKCE

Bylo nám ctí zúčastnit se 22.ročníku Benefiční aukce panenek, kde my pomáháme již třetím rokem.

Naše panenka Rebelka se vydražila za krásných 75 000 Kč a doufáme, že výtěžek pomůže co nejvíce dětem.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

CHARITATIVNÍ PROJEKTY

Jsme nesmírně rádi, že jsme mohli opět přispět na dobrou věc a podpořit Nadaci Terezy Maxové darem naší jedinečné uranové vázy.

Naše sklo nachází své místo nejen jako umělecký klenot, ale také jako prostředek pomoci tam, kde je to potřeba.

Váza se vydražila za úžasných 310 000,- Kč.

Ve stejném měsíci přinesl náš výrobek z kolekce Rings radost i nadaci Dejme dětem šanci.

Těší nás, že můžeme být součástí těchto významných projektů a pomáhat tvořit lepší budoucnost.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

ČESKO-NĚMECKÁ EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

Boží oko v Křišťálovém chrámu bylo v sobotu 19. října 2024 svědkem mimořádného propojení představitelů různých církví, vyznání, filosofí a národů.

Češi a Němci včetně dětí sem přijeli na přátelské setkání v rámci společného projektu obce Radvanec a německého města Reichenbach/OL „Hlas zvonů přes hranice“, aby se setkali se svými zahraničními přáteli a navázali nové kontakty na společné bohoslužbě.

Návštěvníky přivítala místostarostka obce Kunratice u Cvikova paní Martina Černá a starosta obce Radvanec pan Petr Ullrich.

Bohoslužbu celebroidli farářka Církve československé husitské z Hrádku nad Nisou a Nového Boru paní Hedvika Zimmermannová, duchovní správce Křišťálového chrámu pater Can. Rudolf Repka z církve Římskokatolické a dva němečtí faráři Evangelické církve z farnosti Meuselwitz-Reichenbach, pánové Christoph Weisener a Stefan Aey.

Bohoslužbu doprovázel zpěv Polevského pěveckého sboru, který zazpíval z kůru a po skončení mše společně s ženským sborem Gaudí ze Sloupu v Čechách vystoupil před publikem a společně zazpívali píseň.

Poté proběhl koncert obou sborů, po kterém se všichni návštěvníci mohli projít Křišťálovým chrámem a obdivovat jej v záři odpoledního podzimního slunce.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy chram>

VÁNOČNÍ VIDEOKLIP LEONY MACHÁLKOVÉ

Den 2. listopadu 2024 se opět zapsal do historie Křišťálového chrámu. Navštívil nás MISTR kameraman, režisér a nositel tří Českých lvů za kameru a režii pan F. A. Brabec a spolu s ním jsme prožili celodenní natáčení nového vánočního videoklipu Leony Machálové „To k vánocům patří“.

Bylo nezapomenutelné sledovat tohoto slavného vizuálního umělce při práci s filmovou kamerou a sledovat prostor našeho chrámu umění a skleněná

díla Jiřího Pačinka skrze jeho objektiv.

Za tento jedinečný zážitek děkujeme hlavně naší přítelkyni a podporovatelce Křišťálového chrámu paní Leoně Machálové a panu F. A. Brabcovi, kteří si právě náš kostel pro své nové dílo vybrali.

Poděkování za skvělou spolupráci a ochotu dále patří pěveckému sboru Českolipský Evergreen, obci Kunratice u Cvikova, sklárně [Pačinek Glass](https://www.facebook.com/PacinekGlass), mistru světél Karlu Podlahovi, firmě Šicí ráj Nový Bor a celému komparsu.

Videoklip ke shlédnutí zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=Li22UYKUc1g>

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/KristalovyChram>

REPORTÁŽ LUCIE VÝBORNÉ

Sklárna Jiřího Pačinka 15. listopadu 2024 přivítala milého a vzácného hosta, paní Lucii Výbornou, která pro svůj rozhlasový pořad Host Lucie Výborné přijela natočit rozhovor s Jiřím Pačinkem. Bude vysílán 23. prosince a vy se s ním přenesete do tepla a útulna sklářské hutě.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/PacinekGlass>

vzácného a milého hosta, paní Lucii Výbornou, která se na malou chvíli stala jeho průvodkyní...

Děkujeme za milou návštěvu.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/KristalovyChram>

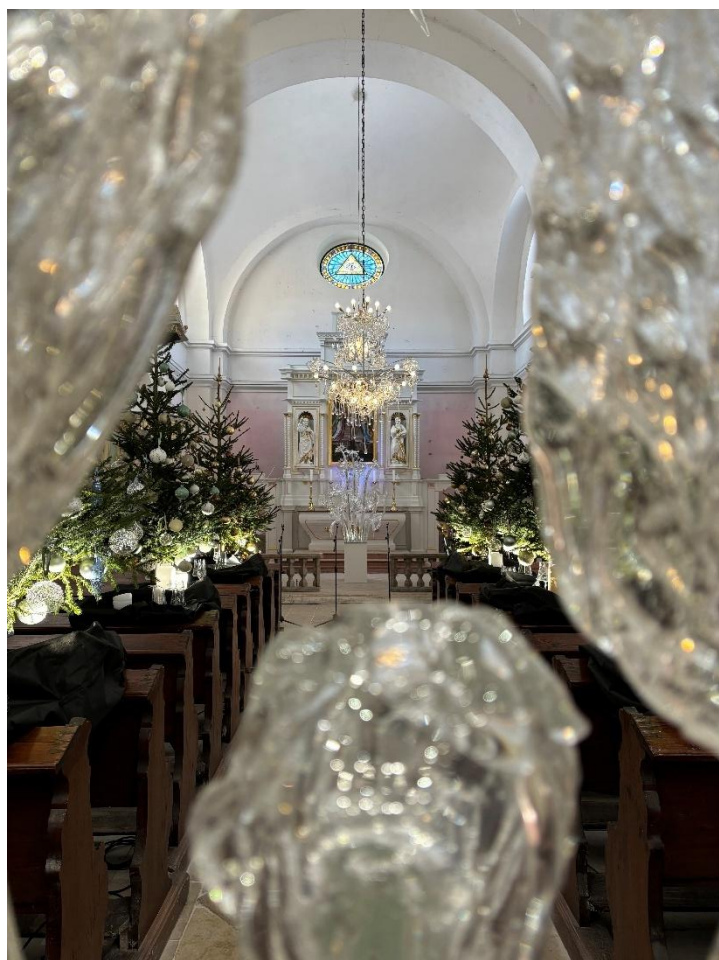
KŘIŠŤÁLOVÝ LES

Křišťálový chrám se v sobotu 23. listopadu stal dějištěm další zajímavé události - vernisáže výstavy na kterou zveme širokou veřejnost. Od 16.00 hodin, ihned po koncertu hudební skupiny Malukoš, se uskutečnila slavnostní vernisáž unikátního vánočního projektu sklárny [Pačinek Glass](#) a výrobce vánočních ozdob Decor by Glassor s názvem KŘIŠŤÁLOVÝ LES.

Náš kostel v umělecké produkci [Davida Sobotky](#) zdobí patnáct živých vánočních stromů z Podkrkonoší, které jsou dekorovány skleněnými ozdobami libereckých mistrů DECOR BY GLASSOR, a které návštěvníka dovedou před oltář s novým objektem Jiřího Pačinka - Sasankou vánoční.

Vernisáž navštívili vzácní a milí hosté, ředitelka Nadačního fondu Kapka naděje Dita Loudilová, scénograf [Ricardo Hoineff](#) a významná česká filmová režisérka Alice Nellis. Speciálním hostem pak byla Zdena Burianová, pamětnice a přítelkyně rodiny slavného malíře Josefa Lady, která společně se zástupci firmy Decor by Glassor poprvé veřejně představila kompletní sérii devatenácti

Vánoce začínají v Křišťálovém údolí a vejdete do nich Křišťálovým lesem! Vstup je volný. Nenechte si ujít tento výjimečný magický zážitek.

V našem kostele se konají další večerní procházky magickým Křišťálovým lesem firmy Decor by Glassor, během kterých vás s historií kostela, výroby vánočních ozdob a Vánoc seznámí přímo ceremoniář Křišťálového chrámu David Sobotka.

Vstupné je 150 Kč za jednu dospělou osobu, děti do 15 let zdarma. Objednat se můžete buď na webu Decor by Glassor, nebo telefonicky na čísle 608 404 986. Těšíme se na vás. **Výstava trvá do 31. ledna 2025.**

Upravil Josef Černý

Zdroj: https://www.facebook.com/Kristalovy_chram

ADVENTNÍ KONCERT

Křišťálový chrám se večer v sobotu 30. listopadu rozezněl dětskými hlasy. Konal se zde tradiční Adventní koncert žáků a žákyň kunratické mateřské a základní školy a byl to, jako každý rok, velký zážitek.

Děkujeme a spolu s dětmi přejeme všem lidem klidný a poetický Advent.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy.chram>

PODĚKOVÁNÍ ROMANU ČECHOVI

Křišťálový chrám je nejen chrámem umění, skla, dalších oborů lidského umu a kreativity, ale především místem setkávání a spolupráce dobrých lidí.

Jedním z nich, který významnou měrou pomáhá postupné obnově našeho kostela, je člověk, kterého jsme se rozhodli 30. listopadu veřejně ocenit, aby každý z jeho sousedů a přátel věděl, že jsou mezi námi stále ještě dobří lidé. Lidé, kteří jsou skromní, pokorní, pracovití a neváhají nezištně a s radostí pomoci tam, kde je to potřebné.

Přesně takový je pan Roman Čech, kunratický obyvatel, zastupitel a majitel firmy [Perfect lešení](https://www.perfectlesen.cz). Díky němu, jeho kolegům a jejich lešení jsme našli a opravili vitráž Boží oko, a může díky němu probíhat dlouhodobá rekonstrukce oltáře svatého Kříže.

Pomáhá jak kostelu v Kunraticích u Cvikova, tak i ve Cvikově. Vždy ho můžete najít v pracovním oděvu, mezi svými zaměstnanci, vždy ochotného, připraveného pomáhat. Prostě a jednoduše, člověk na svém místě.

V době, kdy se „úspěch a významnost“ lidí poměrně často měří počtem shlédnutí, lajků nebo mediálních výstupů, je Roman příkladem naprostého opaku. Nikdy ani náznakem nenaznačil, že by chtěl být veřejně prezentován, nikdy si neřekl o jedinou korunu za svou práci, vždy stojí v pozadí.

Právě proto je důležité o něm hovořit a uvádět ho jako člověka hodného následování. Romane, děkujeme Vám za vše, co konáte pro kostel, obec a tím vlastně pro celou společnost.

Upravil Josef Černý

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy.chram>

SUBLIMA V CENTRU OBCE

Pouze několik kroků od mého pomníku vyrostla před několika dny tato nádherná skleněná socha, kterou léta Páně 2020 vytvořil sklářský mistr Jiří Pačinek podle návrhu Davida Sobotky.

Svého času stála přesně jeden rok před radnicí v Liberci a nyní si našla své místo před radnicí v Kunraticích u Cvikova. Jsem rád, že se na ni mohu den, co den dívat. Přijďte se také přesvědčit o její kráse a umění kunratických sklářů.

Váš císař Josef II.

Zdroj: <https://www.facebook.com/NavštivteKunraticeuCvikova>

MOBILNÍ EDUKAČNÍ KAVÁRNA „CAFÉ NAZPAMĚŤ“ NAVŠTIVÍ V ÚNORU CVIKOV

Co je „Café nazpaměť“? Mobilní edukační kavárna, která objíždí města a obce v Libereckém kraji. Dozvíte se v ní informace o potřebě a možnostech včasné diagnostiky demence, zejména Alzheimerovy choroby, o tom, jak doma pečovat o člověka s tímto typem onemocnění a jaké jsou možnosti další pomoci. Zájemci si mohou rovněž na místě nechat otestovat paměť.

Pokud jste si všimli, že někdo ve vašem okolí začíná stále více zapomínat, ztrácí slova, chová se jinak než dříve, může jít o první projevy neurodegenerativních chorob, kterým se společně říká demence. Čím dříve se nástup takové nemoci odhalí, tím lépe se dá její postup brzdit a kompenzovat. Opravdu je hodně důležité začít nemoc řešit včas – a předem se na její projevy připravit.

V mobilní kavárně „Café nazpaměť“ Vám zdarma nabídneme kávu a k ní informace o tom, jak se demence,

zejména Alzheimerova choroba projevuje, kdo a jak ji zjišťuje, jaké jsou možnosti sociálních služeb a zejména to, co se dá proti postupu nemoci dělat laicky, doma a prakticky ihned.

Lektorka v „Café nazpaměť“ je zkušená sociální pracovnice, která s osobami s demencí denně pracuje. Má k dispozici celý balík poznatků, zkušeností a dobrých rad, které jsme v našem ústavu postupem let a v různých projektech nasbírali. Má smysl se do „Café nazpaměť“ přijít podívat. Rádi Vás přivítáme 18. 2. 2025 od 17 hodin v Kulturním centru Sever ve městě Cvikov. Těšíme se na vás.

Za Arbo de Vivo, z.ú.

Markéta Vojvodíková, koordinátor pro okresy Česká Lípa a Liberec

PŘÍLOHY LK

Ize stáhnout zde: <https://www.kraj-lbc.cz/aktuality/>

HLEDÁME ŠÉFREDAKTORA KUNRATICKÉHO ZPRAVODAJE

Zajímáš se o dění v obci?

Rád/a bys o tom psal/a krátké články?

Staň se šéfredaktorem KUNRATICKÉHO ZPRAVODAJE.

Informace na OÚ nebo mailem: kunraticky.zpravodaj@seznam.cz

Zdroj foto: <https://pixabay.com/cs/photos>

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ, DOVOLTE MI ZA REDAKČNÍ RADU VÁM SRDEČNĚ PODĚKOVAT ZA VAŠI PŘÍZEŇ A ZÁROVEŇ CHCI TÍMTO SRDEČNĚ PODĚKOVAT PANÍ DOKTORCE KULTOVÉ ZA PEČLIVÉ A TRPĚLIVÉ KOREKCE TEXTŮ.

PŘEJEME VÁM POETICKÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY, PEVNÉ ZDRAVÍ A ÚSPĚŠNÝ ROK 2025.

Příběhy z Kunnersdorfu/Kunratic u Cvikova

Tato knížka vypráví o skutečných událostech ze života obyvatel obce Kunnersdorfu/Kunratic u Cvikova, která leží v dnešní České republice. Téměř všichni obyvatelé museli následkem války opustit své domy, majetek i vesnické společenství.

Mnozí Kunratičané se dodnes scházejí a opakovaně si s velkou vděčností, touhou i hrdostí vyprávějí tyto příběhy. Naše knížka vznikla v naději, že se zážitky zachovají, aby se s nimi mohli seznámit i potomci – děti, vnoučata i pravnoučata. Autory příběhů jsou sami vypravěči a z ohledu na starobylý hovorový jazyk atd. jsme na nich nic neměnili. Nápad knížku vydat vznikl při setkání rodáků v roce 2016, kdy jsme hovořili o tom, jak by bylo možno uchovat ve vzpomínkách aspoň něco maličko z našeho vesnického života.

Jsem rád, že Steffi Rungeová, Friedel a Rudolf Junghardtovi a Gerald Wünsche nashromáždili tolik vzpomínek, abych knížku, kterou nyní držíte v rukou, mohl připravit k vydání.

Již po několik let je mi přáno se na vděčném vzpomínání i touze tohoto pozůstalého vesnického společenství podílet.

S díkem Roland Junghardt

© 2018 Roland Junghardt, obálka, ilustrace: Roland Junghardt

Věnování této knížky patří všem vyhnaným z Kunnersdorfu/Kunratic, kteří si v srdci stále nesou svoji domovinu.

Se svolením autora pana Rolanda Junghardta. Poděkování PhDr. Kultové za překlad originálu knihy.

ČÁST 6

Anneliese Paulová

Kunratice č. 32

Můj otec byl mlynář, patřil mu takzvaný „paulovský mlýn“. Pokud jde o mne, jsem ročník 1930 a chodila jsem čtyři roky do obecné školy v Kunraticích, a pak tři a půl roku do měšťanky ve Cvikově.

Nejdřív bych ale ráda vyprávěla jednu malou epizodu z doby, kdy jsem chodila do mateřské školy. Tady je můj dodatek! (Originál jsem napsala na svém starém psacím stroji.) Ted' krátká zpráva o vyhnání z mé staré vlasti.

K prvnímu vyhnání došlo už v červnu 1945, až k německým hranicím. Museli jsme jít pěšky, ale mohli jsme si vzít s sebou žebříňák. Češi nám při kontrole ještě sebrali hodně našich věcí, taky babiččin snubní prsten, protože jsme si přece prý nesměli vzít s sebou žádné šperky, jak jsem se dozvěděla později. Měli jsme v našem mlýně takzvané dělníky z východu a také Jaroslava Genzera z Minsku, který nás měl velice rád, protože u nás zažil jen dobré věci. Pomáhal ve mlýně a zachránil nás před prvním vyhnáním, takže jsme se do našeho rodného mlýna zase vrátili. Brzy jsme ale museli pryč podruhé, jenže bez nemocné maminky, která ležela v reichenbašské nemocnici. A tak jsme my děti musely z domova samy s babičkou.

Naštěstí tu ale byl zase Jaroslav a podruhé nám pomohl k návratu. Tak jsme se z Německého Jablonného (dnes Jablonné v Podještědí) dostali zase domů.

Netrvalo to ale dlouho a nyní jsme museli naši milovanou krásnou domovinu se vším, co nám bylo milé a drahé, opustit s konečnou platností, a tentokrát už navždy. Z Eckhardsbergu nedaleko Žitavy jsme pak mohly jet vlakem do Biskupic. To bylo třetí a poslední vyhnání, tentokrát s matkou a s námi dvěma dětmi, tedy s mou starší

Anneliese Paulová

sestrou, a s babičkou. Došlo k němu 5. září 1945. Otec byl v anglickém zajetí a 2. listopadu 1946 nám z Anglie do Biskupic poslal lístek, z čehož jsme všechny měly ohromnou radost.

Protože jsme po vykázání neměly mnoho co jíst, vydalo se několik žen s matkou a s námi dětmi v noci tajně domů, abychom si odtamtud ještě přinesly trochu mouky a potravin. Když jsme ale jednou přecházely přes silnici, chytla nás česká patrola a chtěli nás všechny, i mne, dopravit s dvěma policisty zpátky do Lückendorfu. Zatím co se ale dohadovali s ostatními, podařilo se mi s maminkou a sestrou utéci – Češi se ještě pořád zabývali ostatními. Nyní jsem až dodnes zůstala v jednom domově v Biskupicích (Stolpener Straße č. 5). I když jsem tenkrát vystudovala, nejprve finanční hospodářství, pak jsem získala diplom inženýrky ekonomie na Technické univerzitě v Drážďanech a v následujících letech prožila krásný čas ve svém povolání, na vlast nemohu zapomenout dodnes. Z dřívějších i pozdějších dob bych měla ještě hodně co vyprávět, dokonce mnoho zážitků, které bych ale nerada rozváděla. A tak mi zůstává mnoho vzpomínek na starou i na novou vlast.

Ať zde tedy ještě pár snímků trochu připomene, jak vypadal náš paulovský mlýn.

Dopis Friedel a Rudolfovi Junghardtovým od Anneliese Paulové 10.10.2016.

Milá Friedel, milý Rudi!

Nejdřív vám chci ještě jednou poděkovat za návštěvu, za kytičky i sušenky. Večer jsem ještě musela na lůžku myslet na naše setkání. A ještě jednou mi přišlo na mysl vyprávění Friedel o jejím dětství v době školky. V té souvislosti jsem si také vzpomněla na jednu událost z vlastního dětství.

Vedle našeho obytného domu byla zeleninová a květinová zahrádka a u ní dvorek, kde pobíhaly slepice, a jednou i čtyři husy. Ty čtyři husy mi učarovaly. Od malinka jsem je sledovala, jak rostou, a po škole jsem byla každou chvíli u nich. Dala jsem jim jména: Petr, Bertl, Susi a Lilli. Petr byl velký a velice dominantní, další byla Bertl s hnědými pírky na boku, stejně jako obě sněhobílé krásky Susi a Lilli. Když už byly o něco větší, tak když byla branka na dvorek otevřená a já přišla ze školy, už zdaleka (z ulice) jsem na své čtyři husy volala jménem. Jakmile zaslechly můj hlas, vyrazily ze dvorka a s kejháním a máváním křídel mi běžely naproti. Pak jsme spolu utíkaly domů, husy na dvorek a já do domu. Když z nich později vyrostly

nádherné husy, přišel čas, kdy z nich měla být husí pečeně a peří do peřin. Té záležitosti se měla ujmout moje teta z Heřmanic, která si s tím jako selka dovedla poradit. Když k nám přišla, poprvé jsem se opravdu „rozeřvala“. Pak jsem utekla z domova a až do večera jsem se neukázala. Teta zareagovala slovy: K vám už nikdy husy zabíjet nepůjdu. Bylo to poprvé a naposled, co měli v pavlovském mlýně husy. Velice mi totiž přirostly k srdci. To je můj příběh, který mi až dodnes uvízl v paměti.

Paulová Anneliese, č.p. 32

Steffi Rungeová

Návštěva v Kunraticích v roce 2014

Věž s restaurací na Ještědu

Protože jsem ještě nikdy v životě nebyla na Ještědu, domluvili jsme se se vzdáleným bratrancem Jürgenem Duckem, že se v neděli po našem výročním setkání přátel kunratické domoviny sejdem před hotelem „Hubertus“ v Ojbíně a ještě si spolu přes Liberec na ten Ještěd vyjedeme. Jürgen s manželkou Evou a se svou matkou – staříčkou, tehdy téměř devadesátiletou rodačkou ze Zálomu (Sohland) – mne tedy kolem desáté vyzvedli v Ojbíně. Jürgenův otec, bratranec mého otce, pocházel z Jiříkova. Jeho otec a moje babička Žofie (Sophie) Rungeová roz. Duceková byli z Kunratic, z domu rodiny Wenzla (Václava) a Antonie.

Pak jsme přejeli hranice v Lückendorfu [*v originále stojí Lückenwalde, i podle editora knížky jde ale zřejmě o chybu, protože ten název, a navíc v podobě Luckenwalde, bez přehlasovaného -ü-, lze nalézt pouze v Braniborsku*], přes Petrovice jsme jeli do Liberce a směrem na Ještěd, až jsme dojeli na parkoviště u ještědského hotelu, který je se svým stavebním slohem po krajině zdaleka vidět. V hotelové restauraci jsme chutně po česku poobědvali a užili si vyhlídky do všech stran, protože počasí to s námi myslelo pravdu dobře.

Věž s restaurací na Ještědu

Dům Ducekových. Kunratice č. p. 286

kdy už nám je všem přes šedesát. Byl doma, pozval nás dál do domu a ukázal nám ho i s celou usedlostí. Bydlí v někdejší „sperlichovské“ domě [*obecně tak podle editora knížky nazývaném podle dřívějších obyvatel – pozn. překl.*], který zdědil po jedné české tetě z otcovy strany. Bavili jsme se trochu s obtížemi, protože bratranec už doma po matčině smrti německy nemluví. Potom jsme se ale přece jen do jisté míry domluvili.

Byl to pro nás pro všechny den bohatý na události, s mnoha historickými příběhy a příhodami ve vyprávění našich rodičů a příbuzných. A asi tak k večeru jsme zas všichni přes Ojbín odjeli domů, já do Fojtška (Vogtland) a Ducekovi do Zálomu.

A tak jsme z toho udělali tradici a v neděli po našem krajanském setkání se vždycky scházíme k nějakému společnému podniku.

Styky s Kunraticemi v Čechách

Kunratice v Čechách jsou rodištěm mého otce, který ovšem žel mohl o tamním životě jen málo vyprávět. Kunratice opustil jako čtrnáctiletý. Místo pro vyučení našel v Čechách v jedné pekárně, pracoval jako tovaryš u několika pekařů, mimo jiné též u svého strýce v Pihelu. Pak musel na pracovní službu do Žitavy a odtamtud narukoval k wehrmachtu. Koncem války se dostal do Itálie a tam padl do anglického zajetí, z něž jej v roce 1946 propustili do Mylau ve Fojtsku (Vogtland). Jeho rodiče po vyhnání přes Meklenburk nakonec zakotvili v Mylau a mohli být též stále ve spojení se synem – mým otcem.

K naší první společné poválečné návštěvě Kunratic došlo na jaře 1968. Tehdy jsme jeli na strýcův pohřeb. Sestra mého otce se vdala za Čecha, bydlela v Rousínově (Morgenthau, část Svoru) a z vlasti ji nevyhnali. Zda se jí ale proto dařilo lépe, je sporné. Mně bylo patnáct, a ještě se pamatuji, že jsme pozdě večer přijeli vlakem do Svoru (Röhrsdorf) a v noci – bylo tma jako v pytli – šli pěšky do Rousínova. Když jsme šli přes les, bála jsem se – ještě ke všemu neměl otec po tolika letech už tak přesnou paměť. Cesta se mi zdála nekonečná.

Otec však mne a matku správně dovedl do Rousínova. Jenom na dům si nedokázal vzpomenout, protože když odcházel z kunratického domova, nebyla jeho sestra přece ještě vůbec provdána a bydlela také ještě v Kunraticích. Nakonec jsme dům našli a v jednu v noci jsme byli konečně u cíle. Přicestovat do Čech nebylo tehdy ještě tak jednoduché. Museli jsme si narychlo obstarat nějaká povolení od policie, a na základě úmrtního telegramu jsme je dostali.

Domovský list Ernst Runge

Dům Duckeových č.p.286

Od té doby jsme pak skoro každý rok jezdili na týden do Rousínova k tetě na návštěvu a ovšem také do Kunratic, zpočátku vlakem a později autem.

Při jedné z těchto návštěv jsme se také dali do řeči s tehdejšími obyvateli domu tatínkových rodičů. Ukázali nám celý dům, byli jsme také až v horních místnostech.

A když dnes přijedu do Kunratic, zajdu vždycky na hřbitov, protože tam jsou ještě na německé straně hroby mých praprarodičů Antonie a Wenzla Duckeových, o které pečoval syn Traudel Čermákové. Žel ani Traudel [v originále jsou vsutku tvary s „e“ i bez něj] už nežije. Ráda bych se o ní při této příležitosti ještě zmínila. Traudel měla dva syny,

Den po pohřbu jsme pak jeli do Kunratic, myslím autobusem ze Svoru. A tam nám otec ukázal dům svých rodičů s číslem popisným 389 a dům prarodičů Duckeových č.p. 286. Dům jeho rodičů patřil původně Marii Hanischové, které se říkalo dlouhá Haniška. Byla to snad žena velkého vzrůstu a pravděpodobně teta mého dědečka Rudolfa Rungeho, který se narodil v Heřmanicích, velice záhy osiřel a vyrůstal u tety, té dlouhé Hanišky, která neměla děti. Pak si vzal mou babičku Sophii Duckeovou ze sousedství. Měli tři děti, které dlouhé Hanišce říkaly babičko. Po její smrti snad dům připadl mým rodičům..

Potom po obchůzce Kunraticemi jsme ještě navštívili tatínkovu sestřenicí, Traudl Čermákovou roz. Mrázovou, s níž jsme se seznámili den předtím na pohřbu.

Dům rodičů č.p.389

jeden z nich ještě teď žije v Kunraticích v domě zvaném „Sperlichhaus“, který zdědil po jedné české tetě. A druhý syn byl advokátem v Praze, a tam, když mu bylo třiačtyřicet let, ho někdo zezadu zastřelil. Mnoho let po jeho smrti toho vraha, zabijáka z povolání, na další udání chytli. Byla to ale pravděpodobně vražda na objednávku. Aspoň tak nám to Traudl vyprávěla.

Rungeová Steffi

Christine Schlichtová

Jak jsem přišla o vlast

1925 (učitelka), kdysi v č.p. 102

Když jsem na jaře 1944 spolu s mými spolužačkami odmaturovala, povolali mne hned týden nato k říšské pracovní službě (RAD). Tam mne nasadili do jednoho statku. Těšila jsem se, že mne po sedmiměsíční službě propustí, avšak těžce jsem se zklamala.

Místo propuštění mi totiž nařídili pomocnou válečnou službu (KHD) v Drážďanech. Tam mne s dalšími sto čtyřiceti děvčaty ubytovali v jedné zbrojovce. V šestém patře továrny jsme spaly a v těch pěti pod námi se vyráběla válečná zařízení. Jídla bylo málo, zdravotně hygienické podmínky naprosto nedostatečné a pracovat jsme musely v úkolu. Továrna stála za hlavním nádražím, byla tedy v cílové oblasti angloamerických bombardérů a ty ji při náletech 13. a 14. února 1945 téměř úplně zničily. Nám se jako zázrakem podařilo vylézt sklepním okénkem. Cestou necestou a zcela vyčerpaná jsem se dostala do rodných Kunratic. Tam se láskyplné péči rodičů podařilo mne uzdravit z otravy kouřem a dát nervově dohromady. Čas poměrného klidu byl jen krátký. Koncem dubna se v našem domě objevil důstojník německého wehrmachtu, prohlédl si místnosti a zabavil nám velký obývací, kde se v dědečkových dobách ubytovali hosté. Rodiče se s tím zpočátku nechtěli smířit, ale tomu udělal důstojník několika prudkými slovy krátký konec. Vojáci se hned dali do díla, odstrkali nábytek stranou a na volném místě nastlali slámu, kterou ohraničili prkny. A pak tam na střídačku ubytovali asi dvacet lidí z ustupujících německých oddílů. V jednom z horních pokojů se na několik dní roztáhl nějaký vyšší maďarský důstojník, který sice s nikým z naší rodiny nepromluvil ani slovo, pyšně nás přehlížel, ale choval se slušně. Když němečtí vojáci konečně ze vsi odtáhli, našli jsme ve slámě schovaných několik pancéřových pěstí. Opatrně jsme je co nejrychleji vynesli z domu a položili na kraj blízkého potoka.

8. května 1945 sice ta nešťastná válka skončila, teď se ale objevily stovky sovětských vojáků, kteří se jako naschvál utábořili v naší obci. Dívky a mladé ženy se před nimi musely ve strachu před znásilněním ve dne v noci skrývat. Se sestrou a dvěma kamarádkami jsme první tři dny strávili ve skalním sklepě a „chválabohu“ nás neobjevili. Ani během dalších týdnů jsme nemohly spát doma, pořád nám hrozilo přepadení. Spaly jsme u rodiny jugoslávských přátel s dvěma jejich dcerami v půdní komůrce jejich domu za nakupeným dřívím. Zpočátku někteří ruští vojáci využívali to připravené lůžko ze slámy a v ložnici rodičů se roztáhli dva důstojníci se svými dámami. Když jsme se s maminkou a sestrou z pochopitelných důvodů schovali, zůstal v domě jen tatínek a devadesátiletá uprchlice z Vratislavi. Tatínka neobtěžovali. Byl velice statečný. Jednou ráno se však ocitl v nebezpečné situaci. Jeden z těch důstojníků, který mimochodem mluvil výborně německy, mu přiložil revolver ke spánku a chtěl ho zastřelit. Jako důvod svého hrozného záměru uvedl, že pod polštářem našel pistoli, prý jistě otcovu. Ve skutečnosti ji tam po přenocování v manželské posteli zapomněl jeden důstojník. Tatínek se snažil ospravedlnit a Rus mu nakonec uvěřil. Jeho odpověď vypadala jako fraška. Doslova řekl: „Že máš takové krásné modré oči, tak ti výjimečně budu věřit a trest smrti ti prominu.“ Když Rusové v červnu odtáhli, oddechli jsme si. Doufali jsme, že nám blížící se Svobodovy české oddíly přinesou klidnější čas a spravedlivé zacházení. My ženy jsme se sice mohly zas vrátit do domu k rodičům, ale na denním pořádku byly zas jiné represálie. Brzy jsme zjistili, že nám Němcům neponechali žádná práva. Povinně jsme museli nosit na pažích bílé pásky a když Češi něco potřebovali, přicházeli do domů a brali si to odtamtud. A nastaly ještě horší časy. V červnu dostaly první rodiny výzvu, aby během pár hodin ze vsi odešly, a to do Německa.

Veškerý majetek museli vyhnanci bez náhrady zanechat na místě. Jen s pár narychlo posbíranými věcmi a troškou peněz (víc nebylo povoleno) je v bédném pochodu hnali k saským hranicím. Jakým zločinem se provinili? Byli Němci – to byla jejich vina! Nás ten osud postihl 5. srpna 1945 ve 23 hodin v noci. Rozkaz zněl: nazítří v pět hodin ráno se s povolenými věcmi dostavit na náves. Zbývalo nám tedy jen několik nočních hodin na sbalení toho, co nám připadalo důležité a co jsme nacpali na dva ruční vozíky. A dokonce i při této vysilující práci nás české patroly vyrušovaly. Několikrát se objevily a prohledávaly všechny místnosti domu až k půdě. Tvrdily, že prý musí kontrolovat, abychom něco nezničili nebo nespálili.

Na shromaždišti čeští strážní důkladně kontrolovali zavazadla a všelicos přitom zabavili. Například jeden Čech, který už ve vsi bydlel několik let a nikdy s ním nebyly žádné spory, sebral mé mamince zlaté náušnice. Pak v doprovodu českých strážných začal smutný pochod přes Německé Jablonné, Petrovice. Lückendorf a Žitavu do Oderwitzu (celkem asi 35 km). Několik starých a neduživých lidí sice naložili na koňské povozy, ale většina jich musela navzdory kruté únavě a nervovému vyčerpání ujít tu dlouhou cestu pěšky. Moje starší sestra, která tehdy trpěla pozdními následky těžkého záskrtu, našla naštěstí místo na voze. Rodiče a já jsme však byli většinou odkázáni na své nohy, neboť jsme museli táhnout oba ruční vozíky. Kromě ztráty vlasti a majetku nás navíc trápila nejistota kvůli osudu našeho bratra, který narukoval k wehrmachtu. Po příchodu do Oderwitzu nechala naše rodina ostatní táhnout dál, protože moje sestra už ty útrapy nemohla déle snášet. Co teď? Obyvatelé saského pohraničí se nesměli žádných vyhnanců ani uprchlíků ujímat, protože museli počítat s tím, že jim odeberou potravinové lístky. Chvíli jsme bloudili obcí a pak jsme se uložili pod zastřešený vchod do jednoho domu v naději, že tam budeme moci přečkat noční hodiny. Kolem desáté večer nás objevil sovětský strážný a odvedl nás na radnici, kde sídlilo ruské velitelství, a tam jsme směli noc strávit na chodbě. Druhý den ráno jsme byli zase na ulici. Daleko jsme se ale nedostali. Duševně i tělesně vyčerpání jsme si sedli do příkopu u silnice a radili se, co dál.

Nakonec jsme nechali mou sestru sedět u zavazadel a já i rodiče jsme se vydali různými směry hledat nějaké přístřeší. Několik hodin jsme se marně dotazovali a žebrali dům od domu, až nás nakonec potkalo obrovské štěstí. Jedna křesťanská rodina nás na pár dní ubytovala ve stodole. A naše vozíky, které jsme opustili, nám v Oderwitzu naložili na dobytčí vůz, ale už o pár stanic dál, v Putzkau, nás nechali vystoupit a shromáždit se na louce. Tam vyhoštěncům sdělili, že dál už si musíme pomoci na vlastní pěst. Z Oderwitzu, kde jsme našli dočasné ubytování, se tatínek snažil najít ve větších okolních obcích a městech nějaké zaměstnání. Asi po dvou týdnech byla jeho neúnavná námaha korunována úspěchem: v jednom stavebním podniku v Budyšině měli zájem o stavebního odborníka a přijali ho. V souvislosti s tím se tatínkovi podařilo dostat od správy města byt, totiž jeden ze dvou pokojů jako podnájem, a vytožené potravinové lístky pro naši čtyřčlennou rodinu. Tak jsme z Oderwitzu odjeli vlakem až do Wilthenu. Do Budyšina vlakové spojení nebylo, protože mosty byly vyhozené do povětří, tak jsme tam museli s oběma ručními vozíky přes Jägerhaus po svých. Cestou se jeden vozík rozbil, tak jsme měli co dělat, abychom věci přeložili na druhý, resp. nesli pěšky. Když jsme v Budyšině došli k přidělenému bytu, uvítal nás domovník hezkými slovy: „Tak už jsou tu, ti cikáni.“ Setkali jsme se však i se soucitnými lidmi, kteří nám pomohli a náš osud je dojímal. Dlouho nám trvalo si zvyknout na myšlenku, že už se do milované vlasti nemůžeme vrátit. Museli jsme začít žít nový, velice skromný život, a byli jsme si vědomi, že ještě budeme muset zdolat mnoho překážek. Moje sestra si po uzdravení našla práci a já jsem se směla zúčastnit kurzu pro začínající učitele, zatímco maminka se starala o blaho rodiny. Když napřesrok pustili bratra z válečného zajetí a on nás oklikami konečně našel, přidělili nám na otcovo intenzivní naléhání vlastní byt. Tak se náš život začal pomalu normalizovat.

Dodatek:

Hned v prvních dnech po vyhnání jsme začali trpět neustálým hladem. Ta trocha potravin, které jsme mohli dostat za marky, ani zdaleka nestačila. Konexe, které by nám umožnily si stravování doplnit, jsme jako cizinci neměli. Často stála maminka bezradně nad prázdnými hrnci, nevědouc, jak se o čtyřčlennou rodinu postarat. Jelikož jsem zpočátku nebyla v pracovním poměru, rozhodla jsem se odvážit se ještě jednou načerno do opuštěné domoviny. Rodiče se mi ten záměr pokoušeli vymluvit, neboť až příliš dobře věděli, jakému nebezpečí bych se tím vystavila. Já jsem si ale postavila hlavu. Nejprve jsem jela z Budyšina do Žitavy, kde jsem navázala spojení s mladým mužem Waltrem Hoffmannem, synem pekařské rodiny, s kterou jsme byli v přátelském vztahu. Kvůli krvácivosti nenarukoval k německému wehrmachtu, tajně však navázal spojení se sovětskými válečnými zajatci ze Cvikova a opakovaně je zásoboval chlebem. Proto ho brali jako sovětského partyzána. Jemu a jeho rodičům nehrozilo vyhnanství a mohl bez překážek chodit přes hranice do Německa a zase zpátky. Poprosila jsem Waltra o pomoc. Zpočátku váhal, pak mi ale na mou prosbu přislíbil pomoc. Chtěl v pevně stanovenou hodinu stopnout v Lückendorfu těsně před hranicemi svoje sovětské nákladní auto. Já jsem měla čekat v křoví a až bude stopovat, rychle se vyšplhat na korbu a schovat se tam pod deku. Všechno proběhlo podle plánu. V Kunraticích mi Waltrovi rodiče na několik dní poskytli ubytování. Přidělili mi půdní komůrku. Když jsem k večeru potřebovala sejít dolů, objevil mne mladý sovětský voják, který se v tom domě ubytoval. Protože jsem se nemohla prokázat, prohlásil mne za německou špiónku, srazil mne surově ze schodů a vypráskal na ulici, potom dál směrem k obecnímu úřadu, aby mne tam zatkl. Hoffmannovi vynaložili všechnu svou dovednost, aby vojáka přemluvili: ať se prý nejprve sám na úřadě zeptá, co jsem zač. Nakonec s tím souhlasil, ale přece jenom mne pro jistotu zamkl v pokoji v prvním patře. Klíč si vzal s sebou. Nyní bylo nutno rychle jednat. Hoffmannovi přistavili z ulice žebřík, já jsem z okna sešplhala po žebříku a utíkala ulicí směrem ke Strážnému vrchu. Pan Michel, soused odnaproti, mne kousek vyprovodil a poradil mi, kam se obrátit. Mezitím se dočista setmělo. Chvíli jsem rozvažovala, pak mi svítla naděje, že by se mne mohla ujmout rodina Wünscheových, to byli příbuzní naší rodiny. Dvůr Wünscheových byla samota za vsí, za Strážným. Rodina Wünscheových mne opravdu s láskou přijala, navzdory nebezpečí, které jim hrozilo, kdyby jim na tu ilegální činnost přišli. Ukryli mne v půdním výklenku. Z domu jsem

se ovšem odvážit nesměla, jakmile se blížil nějaký soused nebo cizinec, musela jsem honem do své skrýše. Přesto jsem se cítila šťastně, vždyť jsem se po mnoha hladových dnech mohla zas konečně jednou dosyta najíst. Během první noci, kdy jsem spala u Wünscheových, bylo ve vsi po celé hodiny slyšet střelbu. Podle pozdějšího vyprávění pátrali vojáci po mně – údajné špiónce. Prohledali několik domů a akci zdůraznili přestřelkou. Chvála Bohu, že mne neobjevili, takže mne nestihl úděl, který by měl těžké následky. U Wünscheových jsem zůstala asi tři dny, pak jsem se v noci opět vplížila do vsi k rodině Winklerových. Paní Winklerové jako Češce nic nehrozilo. Zase jsem se musela schovat, ale tajnými kanály ke mně doputovaly od známých nějaké trvanlivé potraviny a trochu šatstva, také maminčin kabát. Do jeho obruby jsem si ve své skrýši zašila 8000 říšských marek. Tu částku měl otec v hotovosti doma v zásobě a krátce před vyhnáním se mu podařilo ji svěřit dceři Winklerových. Poctivě mi všechno vrátili, nenechali si ani feník.

U rodiny Winklerových jsem také zůstala asi tři dny, a zase o mne báječně pečovali. Pak během minuty přišlo avízo: okamžitě zpátky k rodině Hoffmannových (ti byli hned v sousedství). Tam stál přede dveřmi nákladák. A zase do korby. Schovali mne za sudy pod celtu a auto hned vyrazilo směrem k Žitavě. K mému překvapení už pod plachtou ležel jeden kunratický „vlastimil“, mlynář Hermann. Jen jsme si narychlo stiskli ruce, ale nesměli jsme ani muknout. Sovětský voják, který auto řídil, neměl o skrytém nákladu tušení. Walter, který seděl vedle něho, mu nenalil čistého vína. Beze škody a obdarování jsme dorazili na německou půdu, v Žitavě pak k paní Hermannové a jejím čtyřem dětem (páté bylo na cestě), která tábořila na půdě jednoho domu na slámě a čekala na svého muže, o kterého měla velkou starost. Druhý den jsem jela vlakem do Budyšina, kde jsem rodičům a sestře předala přinesené cennosti. Radost byla ohromná. Všichni byli šťastni, že jsem se beze škody vrátila, vždyť už se za mé dlouhé nepřítomnosti obávali nejhoršího.

Christine Schlicht, geb. Runge

Christine Schlichtová roz. Rungeová. Kunratice č.p. 102

Emilie Schröterová

Vylíčení mého vyhnání

Dne 13. 7. 1946 přišel v 06:00 ráno jeden Čech s papíry a řekl, že musíme odtud. V 7:00 pak přijel nějaký muž s koňským povozem, naložil nás, směli jsme si s sebou vzít padesát kilo, ale ve Cvikově nás kontrolovali. Co bylo nad povolené množství, zůstalo tam, a kontrola si vybrala jen to nejlepší, sebrali nám i spořitelní knížky. Tam jsme pak byli do 17. 7. 1946.

Pak nás naložili do dobytčáku, pravděpodobně v něm předtím převáželi koně. Ze všech koutů a škvír vycházel takový zápach, že všem bylo špatně. Bylo nás jedenáct dospělých, dvě miminka, dvě osmileté a tři desetileté děti.

Pak nás přes noc až do rána vezli přes Německé Jablonné do České Lípy. Až pozdě do noci dál do Bad Schandau (Lázně Žandava nebo Šandov), tam si Češi odpojili svoji lokomotivu a s Němci jsme pak jeli až za Drážďany. Tam potřebovali lokomotivu Rusové a my jsme tam stáli přes noc až do dopoledne. Jelo se dál a kde byl nějaký tábor, tam zastavili, nikde ale nebylo volno, a tak jsme s přestávkami dojeli do Malchinu v Meklenbursku. Tam jsme byli 16 nebo 17 dní, a protože některé uložili do nemocničního baráku, poštěstilo se nám přečíst si noviny. V jednom inzerátě ze Cvikova v Sasku – Werdau a Freiberg hledali dělníky. Rozdělili nás po vsích a hned jsme psali do Cvikova a všude možně. Brzy také přišla pošta a představili jsme se. Byli jsme zkrátka tři dny na dráze, dolů a zas nahoru. V té vsi bylo práce na necelých sedm týdnů a půl dne, tam by nebylo bývalo možno zůstat. Tak jsme tam zkrátka byli, rodiny se ženami a dětmi a s našimi zavazadly, a chtěli jsme společně jet dál nějakým povozem. Ale protože byla doba žní, žádný jsme nedostali. Na našem nákladním listě bylo snad všechno uvedeno, ještě jsme to viděli. Ale nemohli jsme hned přijít, a druhý den byla polovina pryč. To si to vyčíhali, kožešiny a podobně. Že jsou lidé tak zlí, to jsme nemohli pochopit. Snažili jsme se najít přijatelný byt, ale žádný jsme nedostali. Tak jsem se synem spala sedm let v jedné tmavé komoře. Po roce 1950 se to trochu zlepšilo, ale teprve roku 1983 jsme dostali byt, kde jsme se mohli jako lidé cítit dobře.

B 74

Waggon = H. 31

1	Wimpel	Anne	28.9.1820	G. bei 11/2	Kind
2	"	Anne	12.4.20	"	Kind
3	Lander	Rosa	17.9.23	53/2	Kind
4	"	Elisabeth	9.6.44	"	Kind
5	"	Angela	10.9.45	"	"
6	Harahn	Elbline	12.5.96	"	Kind
7	Häsel	Lina	19.11.76	"	Kind
8	Schorch	Lina	25.3.91	Kinnach 34	Kind
9	Richter	"	28.6.09	"	Kind
10	"	Lip Linde	14.12.40	"	Kind
11	Hoffmann	Hartha	1.10.14	124	Kind
12	Anders	Genda	5.2.38	"	Kind
13	Hoffmann	Rosvita	14.10.40	"	"
14	"	Erfried	17.11.45	"	"
15	"	Lina	22.7.72	"	"
16	"	Joseph	26.1.35	"	Kind
17	Bündelmann	Josef	17.7.00	83	Kind
18	"	Marie	26.2.17	"	Kind
19	"	Hartha	11.8.39	"	Kind
20	Stroch	Taty	3.6.46	134	Kind
21	Köhler	Marie	3.7.78	179	Kind
22	Schröter	Emilie	7.2.14	255	Kind
23	"	Robert	28.11.35	"	Kind
24	Kaufmann	Marie	23.11.77	"	Kind
25	"	Lena	29.7.18	"	Kind
26	Hoffmann	Walter	23.6.35	2	Kind
27	"	Kindly	20.10.48	"	Kind
28	"	Marie	7.9.10	"	Kind
29	"	Marie	13.11.99	"	Kind
30	Hänsche	Joseph	20.6.27	302	Kind

Rukopisný seznam Kunratičanů vyhnaných 13. července 1946, kteří přišli do tábora v Malčinu..

Schröterová Emilie roz. Kaufmannová, Kunratice č. p. 355

**Výpis usnesení z jednání zastupitelstva obce
Kunratice u Cvikova č. 22/2024
ze dne 1. 10. 2024 v zasedací místnosti KD
v Kunraticích u Cvikova**

Zastupitelstvo obce schvaluje, volí, jmenuje a přijímá tato usnesení:

1. Ověřovatele zápisu č. 22/2024 paní Martinu Vachun a Lenku Šafrovou.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

2. Doplnění programu jednání o bod č. 1:

1. Odpuštění nájemného v bytě [REDACTED]

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

3. Program jednání č. 22/2024.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

4. Pronájem části p. p. č. 3271 v k. ú. Kunratice u Cvikova o rozloze 70 m2 dle schematického zákresu [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] na dobu neurčitou za cenu 70,- Kč/rok a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

5. Prodej nově vzniklých pozemků dle geometrického plánu č. 858-146/2024 p. č. 2920/13 o rozloze 158 m2, druh pozemku ostatní plocha a 2920/14 o rozloze 57 m2 druh pozemku ostatní plocha za cenu kupní 21.500,- Kč a nákladů na pořízení geometrického plánu ve výši 9.414,- Kč, celkem 30.914,- Kč [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] a pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

6. Prodej pozemku p. č. 372/10 v k. ú. Kunratice u Cvikova o rozloze 1015 m2, druh pozemku trvalý travní porost Severočeské vodárenské společnosti a. s., Přítkovská 1689, 415 50 Teplice za cenu stanovenou znaleckým posudkem 71.030,- Kč a pověřuje starostu obce podpisem předložené kupní smlouvy č. CES 2037/2024/JALA.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

7. Opravu části místní komunikace 27c od č. p. 150 ke křižovatce u č. p. 153 společností STRABAG Silnice a.s., IČO: 45359041, Kačírkova 982/4, 158 00 Praha 5 - Jinonice, dle předložené cenové nabídky z 1. 10. 2024 za cenu 316.998,82 Kč vč. DPH a pověřuje starostu obce zajištěním prací.

Pro: 10 Proti: - Zdržel se: -

8. Dar z rozpočtu obce ve výši 100 tis. Kč na pomoc obcím zasaženým povodněmi a zřízení komise ve složení Ing. Helena Maupicová, Milena Mocová, Dis., Martina Černá, Bc. Kateřina Hradiská a Bc. Michal Iwanejko za účelem výběru konkrétní obce/obcí, které/kterým bude finanční pomoc poskytnuta.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

9. Uzavření předložené smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě č. CE/344321-2024/09PO-001741 mezi obcí Kunratice u Cvikova a Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO: 5993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 a pověřuje starostu obce jejím podpisem.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

10. Uzavření předložené smlouvy o právu obdobném věcnému břemení – služebnosti č. CE/344321-2024/09PO-000926 mezi obcí Kunratice u Cvikova a Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO: 5993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 a pověřuje starostu obce jejím podpisem.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

11. Opuštění nájemného vyjma energií za pronájem bytu v č.p. 411 za měsíc říjen, z důvodu nemožnosti užívání části bytu – ložnice, v období červen – září 2024.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Plnění usnesení ze zasedání č. 13-21/2024.
- Předložení výdajů schválených starostou obce za měsíc září 2024.

Vyvěšeno:

Sejmuto:

Bc. Michal Iwanejko

starosta obce

**Výpis usnesení z jednání zastupitelstva obce
Kunratice u Cvikova č. 23/2024
ze dne 5. 11. 2024 v zasedací místnosti KD
v Kunraticích u Cvikova**

Zastupitelstvo obce schvaluje, volí, jmenuje a přijímá tato usnesení:

1. Ověřovatele zápisu č. 23/2024 paní Květuši Tomkovou a Milenu Mocovou, Dis.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

2. Doplnění programu jednání o body č. 1 - 3:

1. Smlouvy na svoz nádob na použitý textil
2. Rozpočtové opatření č. 7
3. Smlouva o příspěvku na spolufinancování sociálních služeb svazku obcí Novoborska na rok 2025

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

3. Program jednání č. 23/2024 včetně doplnění.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

4. Prodloužení nájemní smlouvy na pronájem bytu č. [REDAKCE] v č.p. 411 [REDAKCE] formou dodatku k nájemní smlouvě o jeden rok, tedy od 1. 12. 2024 do 30. 11. 2025 a pověřuje starostu obce jeho podpisem.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

5. Dotaci z rozpočtu obce na rok 2024 pro Český svaz včelařů, p. s., základní organizace Jablonné v Podještědí, IČ 62237306, zastoupený předsedou Pavlem Virágem, se sídlem Energetiků 332, 471 27 Stráž pod Ralskem, ve výši 20.000 Kč za účelem úhrady části vynaložených nákladů na nákup léčiva pro včely a pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

6. Dotaci z rozpočtu obce na rok 2024 pro [REDAKCE] bytem [REDAKCE] ve výši 20.000 Kč na pořádání dětské akce Halloween, která se konala 19. 10. 2024 a pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

7. Záměr prodeje pozemku p. č. 3310 v k. ú. Kunratice u Cvikova, o rozloze 227 m², druh pozemku ostatní plocha, za cenu kupní 100 Kč/m².

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

8. Na základě doporučení hodnotící komise, uzavření kupní smlouvy se společností JRK Česká republika, s. r. o., IČO: 24853640, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1 na dodávku 400 ks odpadových nádob dle parametrů výběrového řízení „Dodávka nádob na tříděný odpad, Kunratice u Cvikova“ a pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

9. Administraci žádosti o dotaci z programu IROP 2021 – 2027 – Cestovní ruch – SC 4.4 (MRR) s názvem Parkoviště v centru obce Kunratice u Cvikova, prostřednictvím dotačního poradce, Ing. Miroslava Řepky, IČ 75921529, se sídlem Střelnice 2290, 470 01 Česká Lípa, za celkovou částku 101.000 Kč, v rozsahu dle cenové nabídky č. 202403 ze dne 4. 11. 2024 a pověřuje starostu obce zajištěním podání žádosti

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

10. Odkoupení provozní haly a pozemků zapsaných v katastru nemovitostí pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Česká Lípa na LV 389 v k. ú. Kunratice u Cvikova za cenu smluvní ve výši 5.500.000 Kč s předpokladem úhrady kupní ceny do 30. 6. 2025 a pověřuje starostu obce předložením kupní smlouvy.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

11. Na základě doporučení komise, dar ve výši 100 000 Kč pro obec Višňová, se sídlem: Višňová čp. 184, 464 01 Frýdlant, IČ: 00263265, zastoupená starostou obce Ing. Michalem Scheidlem a pověřuje starostu obce podpisem předložené darovací smlouvy.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

12. Jednorázový dar z rozpočtu obce na rok 2024 pro Marcelu Žižkovou, IČ 88592278, ve výši 30.000 Kč za účelem úhrady části vynaložených nákladů na elektřinu a plyn v místě podnikání Kunratice u Cvikova č. p. 145 a pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy.

V průběhu projednání tohoto bodu opustila jednání Martina Vachun v 19.18 hodin, počet přítomných zastupitelů je 10.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

13. Odměnu pro stálou zapisovatelku zápisů ze zasedání zastupitelstva obce, Bc. Kateřinu Hradiskou, za vyhotovení zápisů ze zasedání č. 12 – 22, v celkové výši 15.000 Kč.

Pro: 9

Proti: -

Zdržel se: Bc. K. Hradiská

14. Uzavření předložené licenční smlouvy s Mgr. Miroslavem Pizurem na dodávku softwarové aplikace pro tvorbu a evidenci usnesení zastupitelstva obce včetně technické podpory za pořizovací cenu 6.000 Kč bez DPH s ročním poplatkem za poskytnutí technické podpory ve výši 5.000 Kč bez DPH a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy a zavedením aplikace do užívání.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

15. Ukončení Smlouvy o poskytnutí služeb – obsluhu kontejnerů na použitý textil, se společností Diakonie Broumov, sociální družstvo, IČ 4928997, uzavřené dne 3. 1. 2024, dohodou ke dni 31. 10. 2024.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

16. Uzavření předložené Smlouvy o spolupráci při sběru a převzetí nepotřebného textilu, párované obuvi a funkčních hraček se společností DIMATEX CS, spol. s r.o., se sídlem: Stará 24, Svárov, 460 01 Stráž nad Nisou, IČO: 43224245 a pověřuje starostu obce jejím podpisem.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

17. Předložené rozpočtové opatření č. 7 bez výhrad.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

18. Uzavření předložené smlouvy o příspěvku na spolufinancování sociálních služeb svazku obcí Novoborska na rok 2025 včetně příloh, mezi Obcí Kunratice u Cvikova, Kunratice u Cvikova 145, 471 55 a Městem Nový Bor, náměstí Míru 1, 473 01 Nový Bor, vyčlenění částky 95.250 Kč na financování vlastního podílu a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.

Pro: 10

Proti: -

Zdržel se: -

Zastupitelstvo obce odkládá:

1. Projednání žádosti Města Cvikov se sídlem Náměstí Osvobození 63, 471 54 o prodloužení nájemní smlouvy na pronájem bytu č. 81 v č. p. 411 do příštího zasedání ZO.

Pro: 11

Proti: -

Zdržel se: -

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Plnění usnesení ze zasedání č. 13-22/2024.
- Předložení výdajů schválených starostou obce za měsíc říjen 2024.
- Předložený návrh rozpočtu obce Kunratice u Cvikova na rok 2025.

Vyvěšeno:

Sejmuto:

Bc. Michal Iwanejko
starosta obce

ADVENTNÍ KONCERT 2024

GOOD WATER BAND

Bluegrass z Jablonce nad Nisou

Křišťálový chrám Kunratice u Cvikova

Sobota 21.prosinec 15.00 hodin

**Dobrovolné vstupné bude určeno
na rekonstrukci kostela**

PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

Slouží J. M. can. Mgr. Rudolf Repka

Zpívají Kunratictí muzikanti

Křišťálový chrám Kunratice u Cvikova

Úterý 24.prosinec 20.45 hodin

**POZVÁNKA NA
CAFÉ NAZPAMĚŤ
DISKUZE O ALZHEIMEROVĚ
CHOROBĚ A DEMENCI**

18. 2. 2025 OD 17 HODIN

V KULTURNÍM CENTRU SEVER VE CVIKOVĚ

Součástí diskuze je nabídka bezplatného
testování paměti pro případné zájemce a káva zdarma.

VSTUP VOLNÝ

ARBO DE VIVO,
ZAPSANÝ ÚSTAV

www.arbodevivo.cz

NABÍDKOVÝ LIST KUNRATICE U CVIKOVA LEDEN – BŘEZEN 2025

HLEDÁ SE TENOR: MUZIKÁL

Bláznivá komedie z divadelního prostředí, která zaručeně pobaví.

Termín: středa 8. ledna od 19.00 v Šaldově divadle, Liberec

17.30 – autobusová zastávka u Obecního úřadu

Kunratice u Cvikova

SVĚTÁCI

Divadelní adaptace kultovního filmu.

Termín: pátek 16. únor od 16.00 v Malém divadle, Liberec

14.30 – autobusová zastávka u Obecního úřadu

Kunratice u Cvikova

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

Originální komedie, která nenechá vaši bránici odpočinout.

Termín: čtvrtek 27. března od 19.00 v Šaldově divadle, Liberec

17.30 – autobusová zastávka u Obecního úřadu

Kunratice u Cvikova

Jízdné 150,-Kč, cena vstupenek od 380,-Kč

Kde koupit vstupenky a jízdenky:

Obecní úřad Kunratice u Cvikova
(471 55 Kunratice u Cvikova)

pondělí 7.30–11.30 12.30–16.30

středa 7.30–11.30 12.30–16.30

**Kunratice
u Cvikova**

divadlofxšaldyliberec

sledujte nás na sociálních sítích

Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Malé divadlo

divadlofxsaldy
maledivadlo_dfxs

Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Podcast DFXŠ

FINANČNÍ SPRÁVA

**Finanční úřad pro Liberecký kraj,
Územní pracoviště v České Lípě,
pro vás v období podávání daňových přiznání
k dani z nemovitých věcí na rok 2025
pořádá výjezdy svých zaměstnanců do obce Nový Bor
na pomoc s vyplněním a podáním daňových přiznání.**

pondělí	6. 1. 2025	8:00 – 17:00
úterý	7. 1. 2025	8:00 – 16:00
středa	8. 1. 2025	8:00 – 17:00
čtvrtek	9. 1. 2025	8:00 – 16:00

**Městský úřad Nový Bor,
přízemí budovy A,
nám. Míru 1, 473 01 Nový Bor**

Informační linky na Územním pracovišti v České Lípě pro dotazy k dani z nemovitých věcí 2025:

2.1. – 3.2.2025: 487 808 111, 487 808 408, 487 808 330

pondělí, středa: 8:00 - 17:00

úterý, čtvrtek, pátek: 8:00 - 14:00

MPSV varuje před podvodnými SMS, emaily a telefonáty

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Signály, podle kterých rozpoznáte podvodnou SMS zprávu či email:

- Očekáváte obdobnou zprávu?
- Je od Vás vyžadována rychlá reakce?
- Obsahuje text gramatické nebo pravopisné chyby?
- Byli jste požádáni, abyste na stránkách zadali své osobní či bankovní údaje?
- Vyvolává ve Vás zpráva emoce, jako například strach, zvědavost nebo radost?
- Obsahuje webová adresa ve zprávě podtržítka, pomlčky nebo zaměněné či zpřeházené znaky?

Na tyto zprávy nereagujte a odkazy tohoto typu nerozklikávejte.

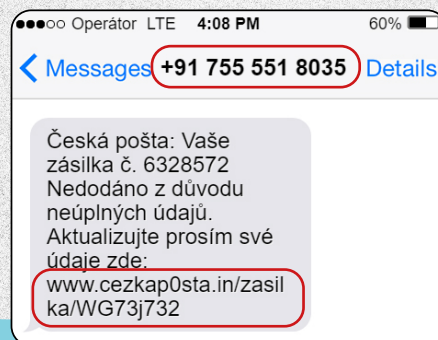
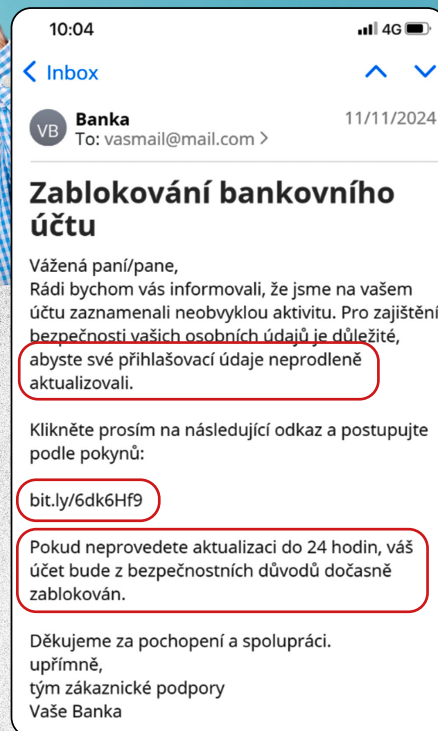

Podvodné SMS a emaily obsahují odkazy na falešné webové stránky. I falešné stránky mohou vypadat identicky jako oficiální stránky.

Ahoj dědo, mám nové číslo, potřeboval bych...

Dobrý den, tady Vaše banka, jaké jsou Vaše...

Dobrý den, tady Policie České republiky, musíte urychleně...

Na co si dát pozor při podvodných telefonátech:

- Je číslo, které Vám volá, neznámé?
- Vytváří ve Vás volající pocit naléhavosti nebo vyžaduje rychlou reakci?
- Vzbujuje ve Vás telefonát silné emoce, jako například strach, zvědavost nebo radost?
- Žádá Vás volající o něco neobvyklého nebo podezřelého?

Pokud máte jakékoli pochybnosti nebo se cítíte nepříjemně, jednoduše zavěste. Je lepší být opatrný, než riskovat.

Bud'te vždy bdělí a vyhodnocujte kriticky, zda se nejedná o podvod.

Spolek CLU3V z. s. pořádá ve spolupráci s Plaveckou školou Česká Lípa

PEC POD SNĚŽKOU – KOLÍNSKÁ BOUDA

PÁTEK 23. 5. – NEDĚLE 25. 5. 2025

**2 DNY POLOPENZE (OBĚDY INDIVIDUÁLNĚ,
MOŽNO SERVÍROVAT POLÉVKU OD VEČEŘE),
REHABILITAČNÍ PLAVÁNÍ, TURISTIKA,
SPOLEČNÝ PROGRAM**

INFO Alena De Los Reyes 734 769 829 nebo WhatsApp 774 589 577

Předběžné přihlášky do 30. 11. 2024 (jména a data narození
na WhatsApp) a zálohy do 26. 1. 2025

(č. 5632357369/0800, VS 777, do poznámky jméno a příjmení účastníka)

Společná doprava autobusem zajištěna až k chatě.

VĚK	CENA DEN/ POLOP.	SNÍDANĚ	Doprava busem z ČL tam i zpět	CENA CELKEM
SENIOR DO 70 LET	1 500		1 000	4 000
SENIOR NAD 70 LET	1 400		1 000	3 800
DOSPĚLÝ	1500		1 000	4 000
4 – 14,99	1 150			2 500
2 – 3,99	1 000			2 000
0 – 1,99	0	200		400

Sběrný dvůr Kunratice u Cvikova

Provozní doba pro rok 2025

každý lichý týden v sobotu od 9:00 do 10:00 hod.

každý sudý týden ve čtvrtek od 17:00 do 18:00 hod.

	SOBOTA	ČTVRTEK
	9:00 - 10:00	17:00 - 18:00
LEDEN		
ÚNOR	1., 15.	6., 20.
BŘEZEN	1., 15., 29.	6., 20.
DUBEN	12., 26.	3., 17.
KVĚTEN	10., 24.	1. , 15., 29.
ČERVEN	7., 21.	12., 26.
ČERVENEC	5. , 19.	10., 24.
SRPEN	2., 16., 30.	7., 21.
ZÁŘÍ	13., 27.	4., 18.
ŘÍJEN	11., 25.	2., 16., 30.
LISTOPAD	8., 22.	13., 27.
PROSINEC	6.	11.

PLÁNOVANÉ AKCE NA ROK 2025

24.01. PÁ	MYSLIVECKÝ PLES
08.02. SO	KARNEVAL PRO DĚTI
21.03. PÁ	ŠIBŘINKY
30.04. ST	ČARODĚJNICE
03.05. SO	OBECNÍ A SKLÁŘSKÁ SLAVNOST
23.05. PÁ	NOC KOSTELŮ
31.05. SO - 01.06. NE	DEN DĚTÍ
14.06. SO	SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ KOTLÍKOVÝ GULÁŠ
21.06. SO	DACHSMAN TRIATLON
30.08. SO	LOUČENÍ S LÉTEM
06.09. SO	POHÁROVÁ SOUTĚŽ DRUŽSTEV SDH
Termín bude upřesněn	KŘIŠŤÁLOVÁ POUŤ
03.10. PÁ	SETKÁNÍ SENIORŮ
Termín bude upřesněn	HALLOWEEN
29.11. SO	ZAHÁJENÍ ADVENTU + VÁNOČNÍ DÍLNIČKA
06.12. SO	MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

KUNRATICKÁ HOSPŮDKA

NABÍZÍ ROZVOZ JÍDEL

- ČESKOU KUCHYNI
- VÝBĚR ZE TŘÍ HOTOVÝCH JÍDEL A DVOU POLÉVEK
- ZVÝHODNĚNÉ POLEDNÍ MENU ZA 150 KČ
- STÁLÝ ODBĚR POLEDNÍHO MENU ZA 130 KČ

ČEPUJEME:

- PILSNER URQUELL,
- KOZEL 11°

DÁLE NABÍZÍME:

- CATERINGOVÉ SLUŽBY,
- POŘÁDÁNÍ SVATEB,
SOUKROMÝCH OSLAV,
SPOLEČENSKÝCH AKCÍ
A TEAMBUILDINGŮ

PROVOZNÍ DOBA:

PO 11:00 - 14:00

ÚT 11:00 - 14:00

ST 11:00 - 20:00

ČT 11:00 - 20:00

PÁ 11:00 - 24:00

SO 11:00 - 24:00

NE ZAVŘENO

MARCELA ŽIŽKOVÁ

KUNRATICE U CVIKOVA 145

zzizkovaM@seznam.cz

<https://www.facebook.com/kunratickahospudka>

OBJEDNÁVKY NA TEL.:

+420 732 276 743

Kostely, hřbitov, zámek i vzorkovna vitráží. Kraji na obnově památek záleží

Za čtyři roky sto deset milionů korun. Taková je bilance péče, kterou věnuje Liberec památkám. Celkem 61,5 milionu vyčlenil kraj prostřednictvím programu 7.2 Záchrana a obnova památek v Libereckém kraji a 48,7 milionu putovalo k žadatelům, kteří se ucházeli o individuální dotace v oblasti památkové péče.

Každým rokem lze čerpat příspěvky také z dotačního programu 7.3 Stavebně historický průzkum, který slouží k podrobné dokumentaci jednotlivých kulturních památek. Na základě zpracovaných stavebně historických průzkumů a poznatků poté dochází ke komplexní obnově objektů. Mezi lety 2022 až 2024 bylo z tohoto programu rozděleno zhruba 730 tisíc korun.

Celkem tak získalo podporu 325 projektů směřujících k obnově kulturních památek. U některých objektů se tak přitom stalo vícekrát, neboť procházejí postupnou rekonstrukcí po etapách. Příkladem mohou být například Starý hřbitov v Kamenickém Šenově, kde se postupně obnovují jednotlivé náhrobky nebo zámek v Doksech, kde pokrývají pokládají na jednotlivých křídlech zámku novou krytinu.

V posledních čtyřech letech pokračuje postupná obnova nádvoří – fasády, oken a dveří – na zámku ve Stvolínkách. Pilně se pracuje též na restaurování kostela svatého Jiří a areálu venkovské usedlosti v Chlumu.

110 mil.

korun putovalo
za poslední čtyři roky
na obnovu památek

Postupné obnovy se dočkaly venkovský dům č. p. 15 v Kryštofově Údolí, venkovská usedlost s číslem 50 v Nové Vsi nad Popelkou a bývalý hostinec U Ryšánků v domě číslo 84 v Kamenickém Šenově. Vloni dospěla ke konci obnova venkovského domu č. p. 124 ve Volfarticích.

Postupným restaurováním procházejí od roku 2021 boční oltáře v kostele sv. Fabiána a Šebestiána v Zákupech a stejně tak se průběžně vrací někdejší krása budově bývalé malírny okenních skel v Okrouhlé.

[\(pokračování článku na Facebooku\)](#)

více na

Na střechu kláštera v Hejnicích se vrací bobrovky

Jednou z rozpracovaných akcí, kterou nyní zima přeruší, aby se na jaře pokračovalo, je rekonstrukce střechy na bývalém klášteře v Hejnicích, kde se objevují pálené tašky bobrovky. „Celkový rozpočet rekonstrukce střechy na hejnickém klášteře je 15 milionů korun s DPH. Liberecký kraj nám v letošním roce slíbil a schválil podporu ve výši jednoho milionu korun. Klášter je kulturní památka, a proto jsou veškeré práce, které zde probíhají, pod dohledem a v koordinaci s památkovou péčí. Největším zásahem do střechy, jak ji

vidíme, oproti historické podobě jsou vikýře. Původně tu byla volská oka a v rámci předchozí rekonstrukce v devadesátých letech minulého století je nahradily obloukové vikýře. Nyní je měníme na pultové, které z hlediska historické autenticity působí lépe,” objasnil ředitel Kláštera Hejnice Jan Heinzl. Nepracovalo se ale jenom na střechě. „Rozhodl jsem využít lešení, které kvůli opravě střechy u kláštera vyrostlo. Rozhodli jsme se zrestaurovat gallasovský erb nad hlavním vchodem a obnovit nátěr fasády,” doplnil. Spolu s restaurátorkou Vanesou Trostovou, nositelkou Pocty hejtmana, a dalšími kolegy Hainzl prošel frýdlantský hrad. „Hledali jsme tam a zkoumali gallasovské erby pro co nejlepší, respektive nejvěrnější polychromie.” Liberecký kraj již v minulosti v Hejnicích pomohl. „Bylo to v roce 2021, kdy se zhroutila korouhev na lucerně hejnického chrámu. V roce 2021 tedy došlo i s podporou Libereckého kraje k obnově oné lucerny a k návratu korouhve zpět na její špici,” popsal Heinzl.

Němí svědkové dávných dob

Kulturnost společnosti se měří tím, jak se stará o svoje historické památky. Liberecký kraj si v tomto ohledu vede dobře.

více na

„Není to zdaleka jen moje zásluha“

S Hanou Bušovou, nositelkou Pocty hejtmana, o vzkříšení zámku Vartenberk, ozvěnách historie i o tom, co všechno mohou objevit hledači pokladů s detektory kovů.

poslechněte si na Spotify

Tisíce kilometrů silnic budou v zimě opět sjízdné díky krajské péči

Dva tisíce kilometrů. Či přesněji řečeno 2 054,841 kilometru. Taková je celková délka úseků silnic druhé a třetí třídy, o jejichž sjízdnost v zimě se stará kraj, respektive jím spravovaná organizace Silnice LK. A nejenak tomu bude také v této zimní sezoně. Liberecký kraj nadto navýšil příspěvek na zimní údržbu komunikací pro rok 2025 na 150 milionů korun – jen na listopad a prosinec 2024 je připraveno 47 milionů.

Zimní údržba na silnicích druhých a třetích tříd, které spadají pod Krajskou správu silnic Libereckého kraje se neprovádí nikterak nahodile. Vychází z plánu zimní údržby silnic, který legislativně vychází ze zákona číslo 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích a vyhlášky číslo 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.

Silnice se dělí podle pořadí důležitosti. Do prvního pořadí spadají silnice I. třídy a dopravně důležité silnice II. třídy. Druhé pořadí patří zbývajícím úsekům silnic II. třídy nezařazeným do prvního pořadí a dopravně významným silnicím III. třídy. Třetí příčku obsadily ostatní silnice III. třídy nezařazené do druhého pořadí a udržované zpravidla jen pluhováním a do sekce s názvem neudržované spadají silnice, na nichž není provozována osobní linková doprava a na nichž není nutné pro jejich malý dopravní význam vykonávat zimní údržbu.

2054,8

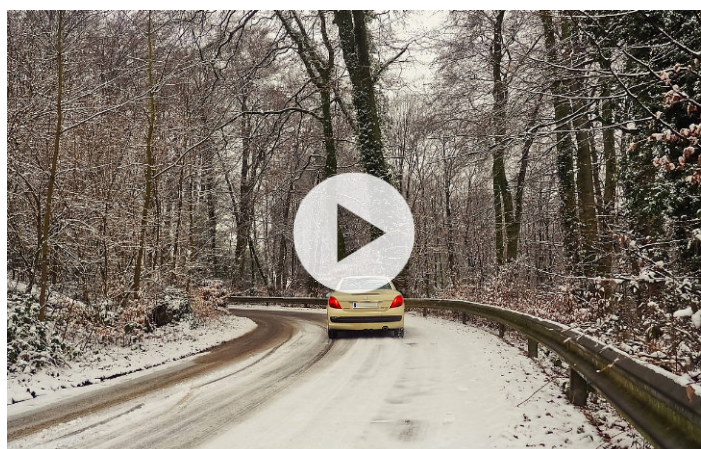
tolik kilometrů silnic udržuje Liberecký kraj

Sjízdnost se zajišťuje na dálnicích do dvou hodin, na silnicích umístěných v prvním pořadí do tří, v druhém pořadí do šesti a ve třetím do dvanácti hodin. Objeví-li se problém se sjízdností, musí být vyřešen do půl hodiny od vyjetí strojů údržby.

Telefonní spojení na nepřetržitá dispečerská pracoviště pro silnice II. a III. třídy v Libereckém kraji je na čísle 777 511 255. Dispečerská pracoviště pracují ve třísměnném nepřetržitém provozu. V pracovním týdnu se dispečeri střídají v 6, 14 a 22 hodin, o víkendech a svátcích v 6 a v 18 hodin. V této sezoně bude sloužit na pracovištích 34 dispečerů.

více na

„Kdybychom opravdu zaspali, to by se řidiči divili“

Náklady na zimní údržbu se během uplynulých deseti let pohybovaly v rozmezí zhruba devadesáti až sto padesáti milionů korun – to podle toho, jak krutá byla zima. Nejnižší částku kraj vynaložil v zimě na přelomu roků 2019 a 2020, a sice 86,6 milionu korun včetně DPH, nejvýše se náklady vyšplhaly mezi lety 2022 a 2023; činily tehdy 152,5 milionu. „Liberecký kraj je z hlediska zimní údržby specifickou oblastí, která sahá od hornatých oblastí Jizerských hor a Krkonoš až po místa s nižší nadmořskou výškou v oblasti

Českolipska,” říká předseda představenstva společnosti Silnice LK Petr Správka. Co říká na každoroční lamentování řidičů na téma, že silničáři zase zaspali? „My nezaspáváme, ani by to nešlo, protože máme o situaci na silnicích vždy aktuální přehled. Potíž je v tom, že někteří řidiči by rádi měli i v chumelenici hladkou černou silnici, ale to nejde, v hustém sněžení za vozem brzy cesta zase zapadá. Kdybychom opravdu zaspali, to by teprve šoféři koukali,” komentuje. V Silnicích LK navíc zjistili, že až 95 procent posypového materiálu pro zimní údržbu krajských komunikací lze opětovně využít. Nyní tak krajská společnost zkouší ve spolupráci s odpadovou firmou Compag recyklovat tzv. smetky tvořené především kamennou drtí a opětovně je zapojuje pro údržbu silnic II. a III. třídy. „Náš projekt je jistě první v České republice, ani v zahraničí jsme nezaznamenali podobné aktivity. Upřímně řečeno, nezakrývám radost z toho, že jsme s jedním z takových chytrých řešení přišli právě my, zde, v Libereckém kraji,” uzavřel Správka.

Řečí čísel

O sjízdnost silnic se postará čtyřiatřicet chemických a stejně tolik inertních sypačů, dva kombinované sypače, šestatřicet traktorových radlic, deset sněhových fréz a dva autogrejdry.

více na

Silničáři si zaslouží respekt

S řidičem Janem Mikuličkou o specifikách zimního provozu, o tom, na co je třeba během tohoto ročního období za volantem dbát a o tom, proč by měli u šoférů silničáři požívat respektu, úcty a ohleduplnosti.

poslechněte si na Spotify